

Nr 147.

Av herr **Stjärne m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag.*

Under nionde huvudtiteln punkt 108 har departementschefen till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag föreslagit, att under budgetåret 1949/50 må beviljas ett statsbidrag av 4 milj. kronor. Detta innebär, att under året av kungl. lantbruksstyrelsen ej må beviljas bidrag till högre belopp. Till pågående avdikningsarbeten föreslås att under samma tid må utgå ett förslagsanslag av 3 600 000 kronor.

Lantbruksstyrelsen begär för budgetåret 7 milj. kronor och framhåller samtidigt, ett ej ens detta belopp är på långt när tillräckligt att täcka de föreliggande behoven. Därtill skulle ej mindre än 12 500 000 kronor behövas. Styrelsen anför, att de sedan flera år otillräckliga anslagsbeloppen för detta ändamål åstadkommit en sådan anhopning av ansökningar hos styrelsen, att dessa kunna bli avgjorda först efter flera års väntan. Enligt upplysningar från styrelsen kunna inga bidragsansökningar, hur angelägna de än må vara, med nuvarande bidragstilldelning upptagas till prövning förrän efter minst två år. Att detta måste betyda allvarlig olägenhet för avdikningsverksamheten ligger i öppen dag. Ur synpunkten av en eftersträvad höjning av jordbrukets produktion utgör också rådande förhållande en negativ faktor av ej ringa storleksordning.

Ofta ingå i mindre och medelstora jordbruks åkerareal en stor del mossjordar. Dessa kunna vid god avdikning giva mycket goda skördar, men vid dålig sådan knappast någon skörd alls. Man kan här sålunda med fog tala om att dessa grundförbättringar äro i hög grad räntabla investeringar även ur samhällssynpunkt. I de allra flesta fall kunna dock ej avdikningsföretagen ekonomiskt genomföras utan statliga bidrag och lån. Att då ej dessa kunna erhållas förrän efter flera års väntan förorsakar ofta den enskilde jordbrukaren kännbara och svåröverkomliga förluster.

Avdikningsföretagen utgöra numera ej en arbetskraftsfråga i samma utsträckning som tidigare. Grävningssmaskiner kunna i de flesta fall komma till användning, vilket reducerar behovet av mänsklig arbetskraft till endast en bråkdel. Knappheten på arbetskraft kan därför ej på detta område utgöra något avgörande hinder för en något utökad verksamhet.

Departementschefen åberopar det ekonomiska läget och anser att någon

höjning av anslagen ej kan äga rum. Detta skäl äger givetvis sin giltighet, och därför anse vi oss förhindrade att föreslå så stor ökning, som den styrelsen äskat. Men med hänsyn till dessa investeringars höga räntabilitet och det utomordentligt stora behovet vilja vi föreslå, att anslagen på denna punkt uppföras med samma belopp som för budgetåret 1947/48.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

- a) att under budgetåret 1949/50 må beviljas statsbidrag från statens avdikningsanslag å tillhoppa 5 milj. kronor,
- b) att till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag för budgetåret 1949/50 anvisas ett förslagsanslag av 4 milj. kronor.

Stockholm den 21 jan. 1949.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Hj. Åhman.

Birger Utbult.

Johan Ahlsten.

O. E. Sandberg.

And. Stjärne.

Paul Bergstrand.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.